DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 21sten MAART, 1829. N. 12

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

UITTREKSEL UIT DE ST. THOMÆ TIDENDE.

ST. THOMAS, FEB. 25, 1829.

(*Vervolg en slot van onze laatste.*)

Omtrent den 1sten April 1828 keerden Quincy en Armstrong naar de Vereenigde Staten terug, latende de schoener te St. Thomas onder het bevel van Buysan, de gewezene prysmeester op de eerste en de bevelhebber op de tweede reize. Cabot & Co. beschouwden zich echter als de Consignatarissen of gelyk Armstrong zich in zynen brief aan Buysan uitdruktte, als de verzorgers van het vaartuig. Omtrent het midden der maand Mei kwamenStyles enMerriman en anderen van deVereenigde Staten zich by Buysan vervoegen. Styles was niet by de vorige reize, en men meende dat hy deel had in het vaartuig. Hy kwam thans uit als de openlyk bekende Agent van de eigenaars met het oogmerk om de schoener voor eenen tweeden kruistogt uitterusten. By zyne aankomst vertoonde hy ons eenen wisselbrief groot $1,700, op zigt, getrokken ten onzen laste door een zeer aanzienlyk handel huis in de Vereenigde Staten, aan hetwelk wy eene groote som verschuldigd waren; welke wisselbrief wy gevolgelyk terstond accepteerden en betaalden. Het bedrag deszelven werd door Styles besteed om de schoener voor haren tweeden kruistogt uitterusten. En het is ongetwyfeld dit geval hetwelk de Groote Jurie te St. Kits in de dwaling bragt, te berigten dat "Cabot & Co. 12 á 1500 dollars verschoten hadden voor de manschappen welke toen gesche[illegible] werden." Cabot & Co. hadden geen toezigt over het inschepen van het volk en deden geen verschot ten behoeve van de tweede reize, niet anders dan den gemelden wisselbrief te betalen; hetgeen zy niet konden nalaten.

Toen nog hadden zy geen vermoeden van het zeerooverlyk karakter van het vaartuig, of dat de kruistogt waarvoor het in gereedheid gebragt werd verschillende oogmerken had dan de vorige, of dat een van beide anders was dan een wettige kruistogt tegen de vyanden van Buenos Ayres, onder de vermoedelyke commissie. Inderdaad zoo ver waren wy te vermoeden dat hetzelve eenig ander karakter of voornemen had, dat wy, op verzoek van den Heer Styles, toen de schoener zeilree lag, ons als borg stelden by het Custom huis voor de som van 10,000 pezos van achten, ($6,400) gelyk vereischt wordt door de gezaghebbenden van St. Thomas, en gelyk wy voormaals gedaan hebben voor de Van Tromp, een geregeld gecommissioneerde Buenos Ayreaansche kaper, dat zy naar St. Eustatius konde vertrekken, de haven waar zy uitgeklaard wordt, binnen een zekeren bepaalden tyd.

Men merkt welhaast dat het oogmerk van deze borgtogten welke gewoonlyk in soortgelyke gevallen genomen worden van aanzienlyke kooplieden, niet is om de kapery te beletten, neen, want zy worden alleenlyk genomen wanneer het bekend is dat het vaartuig een kaper is, en strekken daarom eerder als blyken der door de plaatselyke authoriteiten gegevene aanmoediging aan die tak des handels. Want indien het onwettig is en in tegenstelling met des gouverneurs wil, zoo heeft hy de magt te verbieden dat deze vaartuigen in zyne jurisdictien worden uitgerust of uit de haven vertrekken; en indien het ware karakter en de laatste bestemming van het vaartuig bekend waren, zoo verandert de borgtogt het eene niet, noch bedwingt het andere, na eenige uren zeilen. Maar de zaak is, dat de lokale gouverneurs wel te vreden zyn met hun aandeel der emolumenten, welke zy van het Custom huis genieten en welke voortspruiten uit den handel met de Zuid Amerikaansche kapers, mits zulks geschieden kan zonder de kennis van het gouvernement in het moederland; hetgeen geen plaats kan hebben, indien de kapers van deze niet erkende natien toegelaten waren regtstreeks van St. Thomas op eenen kruistogt te gaan en regtstreeks met derzelver pryzen aldaar terug te keeren. Dus is de borgtogt niets anders dan eene zekerheid voor den gouverneur dat de kaper zoo dra mogelyk eene nieuwe reis zal aannemen van zyns buurmans grondgebied en in den tusschen tyd geene zeeroovery pleegt. Het is eene zeer goede schikking waarby St. Thomas de voordeelen van den handel moge genieten en St. Eustatius voor de gevolgen daarvan verantwoorden; en de borgtogt is, op den eersten opslag, goede bewyzen voor den gouverneur in geval van zwarigheden. Maar welke ook de oogmerken van de borgtogt mogen zyn, zal men bezwaarlyk kunnen gelooven dat Cabot & Co. wetende of vermoedende dat dit vaartuig onwettig was en het voornemen had om op roof te gaan, vrywillig zouden overgaan om hunne namen op een bubliek geschrift te stellen, in die gevaarlyke en schandelyke betrekking.— En men moet in het voorby gaan aanmerken dat de brieven van Armstrong aan Buysan, welke by de teregtstelling zyn voortgebragt geworden, den laatste uitdrukkelyk verbiedt, "*op geene voorwaarden hoe ook genaamd, iets van zyne zaak aan iemand te zeggen.*" Indien Cabot & Co. deelgenooten waren aan de beraamde misdaad, zouden zy ten minste, uitgezonderd zyn geworden. Indien zy geene deelgenooten waren, is het niet te gelooven, dat zy onder zoodanige voorzorgen, vertrouwelingen zouden geworden zyn, meer dan den gouverneur van het eiland.

De schoener kwam binnen den bepaalden tyd te St. Eustatius aan en behoorlyke bewyzen daarvan ter voldoening van den Gouverneur gegeven zynde, werd de borgtogt ontheft; en hierby eindigen alle betrekkingen van Cabot & Co. met dit vaartuig, of hield op de byzondere kennis van deszelfs onderhandelingen.

Het schynt dat de schoener kort daarop van St. Eustatius naar eenen kruistogt vertrok en den heer Styles aldaar achter liet, van waar hy naderhand te St. Thomas terug keerde. Terwyl hy daar was, ontving men de tyding der aankomst te St. Eustatius van de Carraboo, als eene prys van zyne schoener en de aanhaling van de prys door het Nederlandsche Gouvernement.— Zy was eene Engelsche brik en er was geen voorwendsel om haar onder eene Buenos Ayreaansche Commissie te nemen. Toen Styles er van onderrigt werd, was hy zeer onthutst, en zeide dat hy wenschtte dat zyne naam niet op den rug van de Commissie stond.

Toen nog hadden wy geen vermoeden dat er eenige zwarigheid was in de deugdelykheid van de Commissie, maar slechts dat derzelver inhoud willekeuriglyk was overtreden en dat de gepleegde zeeroovery eene eigendunkelyke daad was, zoo als Styles voorgaf, van den Spanjaard, dien hy in het bevel gesteld had, en dat hy ongerust was, wyl zyne naam op de Commissie stond en men daarom denken mogt dat de zeeroovery op zyn bevel gepleegd was en dus onschuldig in de misdaad van den kapitein mogt worden betrokken. Daarom vertrok hy onverwyld van St. Thomas naar St. Eustatius, met oogmerk, als hy zeide, om zich der toedragt van de zaak te onderrigten en de noodige maatregels te nemen, ten einde het gevaar van zich zelve aftekeeren.

De prys werd korten tyd daarna door een' Britsch officier van St. Kitts opgeeischt. Ingevolge het berigt van de Groote Jurie blykt het, dat de lading van de prys gedepositeerd werd in de pakhuizen van John Martins te St. Eustatius; vele der pakken waren opengebroken en de merken van anderen zorgvuldiglyk afgenomen.— Wat men voor had om dermate te handelen, blykt niet uit het berigt. Ingevolge de getuigenis van Merriman, die zyn eigen leven redde door by de teregtstelling 'sKonings getuige te worden, werd in den op zee geschrevenen brief, waarby de lading aan Styles te St. Eustatius geconsigneerd werd, gemeld dat de prys eene *Braziliaansche brik was, bestemd van Para naar Lissabon,* met den wensch dat de lading te St. Eustatius zoude ontscheept en aan Cabot & Co. te St. Thomas overgezonden worden. Indien zoodanig een brief aan boord van de schoener op zee geschreven is geworden, dan is het blykbaar dat Cabot & Co. te St. Thomas daarover niet konden geraadpleegd worden; en de valsche opgave dat zy eene *Braziliaansche brik was,* bewyst verder dat de officieren van het roover vaartuig, die toch niet konden verwachten om Styles zelve te bedriegen met de brik en lading voor zyne oogen, oordeelden het noodig om het bedrog aantetoonen, waardoor Cabot & Co. moesten misleid worden, door alle bewyzen van Engelsch eigendom aftenemen, en valsche Braziliaansche merkteekens in de plaats te stellen, ten einde te St. Thomas eene markt te vinden voor hunne geroofde goederen. Gelukkiglyk echter was het zoo blykbaar dat zy eene Engelsche brik was, en men niets van dien aard ondernam, schoon de prys acht of tien dagen lang onbemoeid te St. Eustatius gelegen had en St. Thomas slechts eenige uren zeilen van St. Eustatius is. By de teregtstelling van de zeeroovers werd de vermoedelyke Commissie voortgebragt, welke bleek te zyn oorspronkelyk eene echte Buenos Ayreaansche Commissie, gedagteekend February 1826; maar deze dagteekening is valschelyk veranderd geworden in 1828, door kapitein Buysan zelve, na de tweede reis aangevangen te hebben.

Maar waarom, wordt er gevraagd, en met grondige reden, indien Cabot & Co. wezenlyk onschuldig zyn van alle misdadige medepligtiging in deze zeerooveryen, waarom zyn zy dan zoo plotselyk uit St. Thomas gevlucht? Waarom worden zy zoo openlyk bekend gemaakt als vluchtelingen uit de hand der geregtigheid? en waarom heeft de Gouverneur van St. Thomas eene proclamatie doen afkondigen, aanbiedende eene belooning van 500 pezos van achten voor hunne aanhouding?

Het antwoord vereischt eenige opheldering omtrent het karakter van het gouvernement van St. Thomas en van het gedrag en beweegredenen van deszelfs ambtenaren.

In de eerste plaats moet men zich voorstellen dat het gouvernement van Denemarken een volstrekt despotismus is. De koloniale gouverneurs zyn gunstelingen van het hof, gewoonlyk militaire opperhoofden, benoemd tot deze posten, ten einde hun fortuin zoo goed zy kunnen te bevorderen, mits zonder de koninglyke inkomsten te verminderen of toevlugt te nemen tot de schatkist van het moederland. Hunne vorm van gouvernement is in miniatuur afgeschetst op die van hunnen koninglyken meester. De Gouverneur Generaal die te St. Kruis resideert, is verantwoordelyk alleenlyk aan hem; en de Gouverneur van St. Thomas is onder den Gouverneur Generaal te St. Kruis. Beide zyn militairen en hebben onder zich een stel militaire ondergeschikten, die al de posten civile en judiciele vervullen. Hunne handelwyze jegens onderdanen is ten allen tyde willekeurig en despotiek; maar inzonderheid jegens van misdaad verdachte of beschuldigde personen. De eerste waarschuwing is personeel arrest en kluistering in ketens in een' gemeenen kerker. De teregtstelling welke daarop volgt heeft in het verborgen plaats. De beschuldigde wordt tot onderzoek voortgebragt en gedwongen zoodanige vragen te beantwoorden, als hem mogt gedaan worden, en zyne antwoorden worden aangeteekend, zoo dat dezelven, naar gelang zulks gelegen komt, tegen hem konden gebezigd worden. De regter houdt zyne vergadering in volle militaire uniform, bygestaan in hoofd misdaden, door twee of drie speciale Commissarissen daartoe *door den Gouverneur benoemd.* Er zyn geene jurees van het land om de zaak te onderzoeken. Er zyn geene bystaanders om de bewyzen te hooren.— Het beloop der proceduren wordt niet openlyk bekend gemaakt. Ik geloof er is geen verdediger voor den beschuldigde en zyne middelen om bewyzen byteroepen hangen af aan het willekeurige vermaak van het geregts hof. Het toetsen van de daadzaken en de toepassing der wet berusten in de handen van eenige weinige personen, wier beoordeelingen slechts bekend zyn in de gehoudene aanteekening, of zoo het eene hoofdmisdaad is, slechts by de voorlezing van het vonnis by de uitvoering van de straf, welke haastiglyk opvolgt. Men mag wel is waar in eenige gevallen appelleren, ik weet niet of zulks in alle zaken mag geschieden, voor een hooger geregts hof van gelykaardig karakter; maar er is geen laatst appel aan het gevoelen van het publiek, hetwelk in ons eigen land eene eeuwigdurende bescherming is tegen opzettelyke onregtvaardigheid en omkooping van ambtenaren. In deze aanmerkingen wil ik gaarne duidelyk verstaan worden, van geene opmerking te maken omtrent eenige aanzienlyke personen, die het ongeluk hebben eenen regterlyken post te bekleeden onder het gouvernement van St. Thomas. Ik meen slechts het karakter van het judiciele stelsel aanteduiden. In diervoege te handelen belyd ik geene byzondere kennis te hebben van de wetten of van de verrigtingen van het geregts hof. Ik heb geene gelegenheid gehad om dezelve te leeren kennen en heb mogelyk gedwaald in myne beoordeeling. Maar ik dwaal niet in deze algemeene uitkomst—dat St. Thomas de plaats niet is voor eenen ten onregte beschuldigden Amerikaansch burger om zyne onschuld te staven, in lien gouvernements staatkunde of het byzonder belang van in gezag zynde personen zyne veroordeeling eisschen.

Nu blyft er slechts over aangetoond te worden dat zulks het geval is met de zaak van Cabot & Co.

Eerstelyk moet ik de aandacht van het publiek terug brengen op eenige voorname gebeurtenissen en derzelver dagteekeningen. De Carraboo bekend als eene Engelsche brik, bygevolg eene zeerooverlyke verovering, kwam op den 13den Augustus te St. Eustatius aan; zy werd opgeeischt en opgegeven op den 21 aan het Britsche gouvernement. Al de omstandigheden betreffende de betrekking van Cabot & Co. met de schoener welke de zeeroovery gepleegd had, *waren zoo wel te dier tyd bekend aan het Gouvernement van St. Thomas, als sints eenig anderen tyd.* Omtrent den 1sten September werd de roover schoener genomen en te St. Kitts opgebragt; op den 22sten en 23sten dier maand werden de zeeroovers teregt gesteld en wettiglyk aan hunne misdaad schul-

dig verklaard; het berigt van de teregtstelling werd een of twee dagen naderhand gepubliceerd, bevattende de brieven van Armstrong, vermeldende Cabot & Co. als Consignatarissen van de schoener, en de getuigenis van Merriman aangaande hun agentschap; al deze omstandigheden waren korten tyd daarna bekend te St. Thomas en waren het onderwerp van publieke opmerkingen. Niet alleen zoo, maar twee of drie der zeeroovers werden te St. Thomas vast gehouden, korten tyd na dat de zeeroovery bekend was; en eene speciale Commissie bestaande uit een lid van den koninglyken Raad, een zee officier van de station en een of twee anderen, als gewoonlyk in hoofd misdaden, werd benoemd, om den gewonen regter bytestaan in de teregtstelling en in het onderzoek der omstandigheden welke het plegen van hunne misdaad vergezellen; en een deelgenoot van het huis van Cabot & Co. was getuige vóór de Commissie. Het was niet vóór den 25sten October dat de leden van het huis van Cabot & Co. van St. Thomas vertrokken. Gedurende dit tydvak van den 13den Augustus tot den 25sten October, dat het aan het gouvernement wel bekend was alle omstandigheden ten opzigte der betrekking van Cabot & Co. met de schoener, welke werkelyk bestaan hebben, gingen de leden van dat huis, als naar gewoonte, naar hunne bezigheden, zy werden overal in het publiek gezien en behield hunnen gemeenzamen omgang met den Gouverneur van St. Thomas en de andere voorname officieren van de plaats. Op den avond van den 24sten October werd de representatie van de Groote Jurie te St. Kitts vóor de eerste maal te St. Thomas ontvangen. Het was niet vóór den 1sten November dat de Gouverneur zyne publicatie voor ons vastzetten liet afkondigen.

Het vermoeden betwelk tegen ons is ontstaan ten gevolge der gemelde publicatie, is gegrond op het denkbeeld dat de authoriteiten van St. Thomas, welke het best instaat geweest zyn om de omstandigheden te kennen, zich te vreden hielden met onze schuld en zich verpligt vonden, pligts halve, maatregels te nemen voor onze aanhouding. By de representatie van de Groote Jurie werden er geene nieuwe daadzaken vermeld—niets of de Gouverneur had het reeds geweten, zoo wel als Cabot & Co. In zoo verre zyn pligt als ambtenaar betrof, had hy geene nieuwe beweegredenen om te handelen. Hy wist op den 15den Augustus dat Cabot & Co. de agenten waren van de vermoedelyke Buenos Ayreaansche schoener, en wist teffens op dien dag, dat zy zeeroovery gepleegd had; evenwel vond hy geene reden van verdenking of klagten tegen Cabot & Co. Hy wist tegen het einde der maand September dat de vermoedelyke zeeroovery *wettiglyk is bewezen geworden* te St. Kitts en dat in den loop der geregtelyke procedures Cabot & Co. als de agenten van het vaartuig *verschynen*; nogtans vond hy geen kwaad in het gedrag van Cabot & Co., wel wetende dat zy zoo onschuldig waren, als hy zelve, van alle misdadige mededeeling of voornemen. Daarom moeten wy eene andere reden opsporen, dan gevoel van pligt, om de beweeggronden van zyne proclamatie te verklaren.

Ik heb reeds aangemerkt dat het Deensche Gouvernement de Zuid Amerikaansche Republieken nog niet erkend heeft, en dat de staatkunde van Denemarken het uitrusten van vaartuigen ten behoeve der gemelde Republieken verbiedt; niettegenstaande welk verbod hebben de Gouverneurs van St. Thomas zulks toegelaten en aangemoedigd onder zoodanige dekmantel en met slechts zoodanige restrictien en zoodanige securiteiten voor zich zelve, ter voorkoming van publiek beklag. Met myn weten of naar myn inzien kunnen zy niet betigt worden van gemeene zeeroovery te hebben toegelaten of oogluikend gedoogd. Ik heb tevens gezegd dat de schoener welke zoo lang op St. Thomas geweest is, eerst als de Amerikaansche schoener Bolivar en naderhand als de Nederlandsche schoener Elisabeth, algemeenlyk bekend was als de Buenos Ayreaansche kaper Las Damas Argentinas, wiens eenige bezigheid te St. Thomas was het uitrusten voor eenen kruistogt.—De invoer der prysgoederen van de eerste reize, te St. Thomas door Cabot & Co. als mede hun agentschap van de schoener was kenbaar; en in eene zoo kleine plaats als St. Thomas, alles wat aan de meeste menschen bekend is, zal gewisselyk aan den Gouverneur bekend zyn. Inderdaad omtrent het invoeren der prys goederen van het Braziliaansche schip, heeft een der deelgenooten van het huis van Cabot & Co. expresselyk den gedeputeerden ontvanger geraadpleegd, welke hem verzekerde dat op de voorgestelde wyze er geene hinderpaal van wege het gouvernement zal zyn.

Ik heb gemeld waarom een borgtogt gegeven wordt om het vertrek der schoener naar St. Eustatius te verzekeren; en ik mag byvoegen, dat toen de schoener op haren tweeden kruistogt uit de haven vertrok, zy gevisiteerd werd van den Haven Meester en tevens van de gouvernements korvet Diana, en hetzelfde gebeurde met de boot welke haar volgde en hare manschappen aan boord had. Het blykt dat het gouvernement zich voorzien had met overvloedige bewyzen om des noods te kunnen aantoonen, dat de vermoedelyke kaper, naar alle waarschynelykheid, niet anders was dan eene Nederlandsche schoener bestemd naar St. Eustatius met eene ligte ekwipage, en dat de boot vol menschen welke haar volgde, was bestemd waar zy verkozen te zeggen, op eene of andere wettige bezigheid; zoo dat wat ook gebeuren moge, de Gouverneur van St. Thomas van alle blaam in het betrachten van zyn pligt als ambtenaar mogt vryblyven. De eene uitkomst verving de andere, bewyzende het zeeroverlyke karakter van het vaartuig, maar niets *betrof den Gouverneur van St. Thomas*, bygevolg bestond er geene redenen van beklag tegen Cabot & Co., noch vermoeden dat zy deel hadden in de zeeroovery. Ten laatste echter bereikte St. Thomas de representatie van de Groote Jurie te St. Kitts, verklarende onder andere zaken, niet alleen dat de roover schoener in zyne jurisdictie was uitgerust, maar dat zy was uitgerust als een *Buenos Ayreaansche kaper* tegen de staatkunde van Denemarken, en dat hare prys goederen in St. Thomas zyn verkocht geworden. Dit was geen berigt aan den Gouverneur van St. Thomas, maar ongelukkiglyk het was eene openlyke bekendmaking van de daad; en met de meest verontrustende formaliteiten. Het berigt in de nieuwsbladen van teregtstelling wegens zeeroovery was eene alledaagsche gebeurtenit, waarop in het moederland, weinig er gelet wordt. Maar dit was eene eigene vinding van de Groote Jurie van St. Kitts, opzettelyk om de geheime agenten, van welken naam of stand zy ook mogen zyn, die ingewikkeld waren in het plan van algemeene plundering, ten toon te stellen; expresselyk wordt de Gouverneur van St. Eustatius betigtigd met aanhang in de zamenspanning; van den Gouverneur van St. Thomas, wordt nadrukkelyk gezegd, dat hy slechts een' graad er van verwyderd was, *toevalliglyk aanmerkende* dat hy gedoogd en veroorloofd had het uitrusten van Buenos Ayreaansche kaper. Groot Brittanje was de gegriefde natie en aan Denemarken moest de klagte gedaan worden. Een officieel onderzoek mogt er opvolgen. De Nederlandsche zeebrief en de borgtogt aan het Custom huis en het onderzoek aan den mond van de haven mogen een onvoldoende schyn wezen van ambtelyke waakzaamheid, om genoegdoening te geven in een geval, waarin de staatkunde van zyn gouvernement niet is in acht genomen en het vertrouwen van den Koning misbruikt geworden, door oogluikend te gedogen het uitrusten van een vermoedelyke Buenos Ayreaansche kaper, welke naderhand is gebleken te zyn, een vermomd zeeroover, by denwelke de onderdanen van Groot Brittanje zyn geplunderd geworden. Dierhalve moet men iets uitvinden om het welgegronde vermoeden van zich afte weren, hetwelk de publikatie te St. Kitts ongetwyfeld zal bevestigen dat Zuid Amerikaansche kapery officiele faciliteiten gevonden heeft onder zyne administratie; iets om den stroom der publieke verontwaardiging wegens officiele misbruiken aftekeeren en terzelver tyd aan het Deensche gouvernement aantetoonen dat de Gouverneur van St. Thomas zich van geene verantwoordelykheid wil terug houden en niemand ontziet wanneer het karakter van het gouvernement en deszelfs buitenlandsche betrekkingen geldt. De Gouverneur vond zich verpligt de houding aantenemen, van onkunde dat het vaartuig als een Buenos Ayreaansche kaper was uitgerust; van verbaasdheid by de ontdekking; van verontwaardiging tegen de plegers van het bedrog; en van vaardigheid in het straffen van zeeroovery en kapery, waar de slag ook moge vallen. In elk geval moest hy alle verantwoordelykheid van zyne schouders afwerpen, andere voldoenende voorwerpen moesten er in de plaats gesteld worden, en Cabot & Co. werden uitgekozen als de meest klaarblyke en geschikste slagtoffers. Intusschen had hy eenen hagchelyken loop te volgen.—Indien hy naar geweten geloofd had dat de leden van het huis van Cabot & Co. schuldig waren niet aan eene schending der *staatkunde van Denemarken*, waarin zy op het meest deelgenooten met hem waren, maar aan een misdryf tegen het geheele menschdom, eene misdaad welke hen gelyk stelt met gemeene zeeroovers en moordenaars, dan was de baan van zyne ambtsverpligting effen. Hy was dan gehouden hen te doen vastzetten, gelyk hy met eenige der manschappen van het roovers vaartuig op zyn grondgebied gevonden werden. gedaan had. Hy had gelegenheid genoeg zulks te doen. Veronderstel zelfs dat hy aanvankelyk niets geweten had, (hetgeen onmogelyk is) en dat zulks voor de eerste maal ter zyner kennis is gebragt door de representatie van de Groote Jurie te St. Kitts, dertig dagen na de teregtstelling der roovers, dan nog had hy daartoe gelegenheid; en indien de hoedanige ontdekte daadzaken voldoenend waren, om zyne opgevolgde proclamatie te regtvaardigen, dan waren zy ook voldoenend om een arrest te regtvaardigen en hetzelve onverwyld te vorderen. Maar indien hy hen had vastgezet, zoude hy hen in regten moeten betrokken hebben, wegens het schenden der 'slands wetten. Wy konden als dan niet vrygesproken worden, want zulks zoude eigenlyk de bewyzen zyns pligtverzuims ten opzigte van den Buenos Ayreaanschen kaper bevestigd hebben. Het zoude ook niet wel beantwoord hebben, wanneer men ons veroordeeld had; want hoedanig hy ook over ons had beschikt, er zoude ongetwyfeld menschen gevonden worden, die in dit geval, ter kennis van de wereld zouden gebragt hebben, dat weinige menschen, hy zelve niet uitgezonderd, zich beroepen kunnen vry van zoodanige veroordeeling te zyn. Behalven dien moet ik hem regt laten wedervaren te gelooven dat hy vrywilliglyk onder de vorm van wetten, handdadig zoude willen zyn in den dood van menschen die hy in zyn hart kende even onschuldig te zyn der misdaad van zeeroovery als zich zelve en meer onschuldig dan hy in eenig minder misdryf. Het plan dat hy genomen heeft zal blyken uit de volgende daadzaken. Op den avond van den 24sten Oct. ontving men te St. Thomas de representatie van de Groote Jurie te St. Kitts en de Gouverneur vond zich dadelyk in de strik. Op den morgen van den 25sten ontving ik eene waarschuwing, uit eene bron, welke ik als officieel beschouwde, dat het raadzaam voor de leden van het huis van Cabot & Co. zoude zyn zich voor *eenen korten tyd* van St. Thomas te verwyderen, tot dat de zaak van de Las Damas Argentinas overgegaan was, hetgeen spoedig zoude zyn. Wy wisten wel de meening van zoodanige waarschuwing onder hoedanig gouvernement; het gaf ons de keuze van vaardig te gehoorzamen of van ons vrywillig te onderwerpen aan de geheime bestiering van Deensche wetten, in eene zaak van verantwoordelykheid tusschen ons en het gouvernement. Ik verzocht oogenblikkelyk en verkreeg myne paspoort, onderteekend door den Gouverneur en door den Commissaris van Policie en vertrok op denzelfden dag naar Porto Ric[illegible]verbeidende myne spoedige terugroeping. Myn ko[illegible]non nam ook de waarschuwing aan en verdween i[illegible] andere directie. *Zeven dagen daarna* liet de Gouve[illegible]r zyne publicatie afkondigen, (wel wetende dat zyne eigene voorzorg de volvoering derzelve ondoenlyk gemaakt heeft) uitloovende eene belooning van 500 pezos van achten ($320 en niet meer) aan den gene die ons mogte opvatten, en aldus volmaakte hy de reeks van daden waardoor hy zich meende te zuiveren der beschuldiging van pligtverzuim; want niemand, dacht men, kon in twyfel trekken dat Cabot & Co. handdadig waren in de gepleegde zeeroovery van den vermoedelyken Buenos Ayreaanschen kaper, daar zy door hunne ontvlugting de beste bewyzen hunner schuld gegeven hebben. Niemand zoude betwyfelen dat zy zich schuldig gemaakt hebben aan deze misdaad tegen de wetten van natien en de beschaafde wereld zonder tevens zich schuldig te maken aan de *gansche* misdaad tegen de gekweste majesteit van Denemarken. En dit vermoeden van den Gouverneur van St. Thomas afgenomen zynde, zal niemand in twyfel trekken, dat hy die niet geaarseld heeft eene belooning uitteloovenvoor het aanhouden van kooplieden onder de meest aanzienlyken in zyne jurisdictie, bereidvaardig zal zyn alle redelyke middelen in het werk te stellen ter onderdrukking en straffing van zeeroovery en kapery.

Indien de inwoners dezer plaats zulks mogten betwyfelen, zoude er dan een twyfel kunnen bestaan dat hy willekeurig en kunstelyk de eer en voorspoed van het huis van Cabot & Co. zoude opgeofferd hebben aan zyne eigene zekerheid; of dat dezelfde beweegreden hem zoude aangedreven hebben om hun leven opteofferen onder de vorm van eene teregtstelling, door eene speciale commissie, indien de omstandigheden zulks gevorderd hadden?

Toen ik te Porto Rico de tyding der afkondiging van die proclamatie vernomen had, bleef voor my geene andere uitkomst over dan de gedachte van myn terugkeeren op St. Thomas te laten varen, en my naar de Vereenigde Staten van Amerika te begeven. Ons schielyk en noodzakelyk vertrek van St. Thomas en de hoop op wederkeer zullen, vertrouw ik, verantwoorden voor en regtvaardigen den ongelukkigen toestand waarin wy gesteld werden om de aan ons toevertrouwde zaken en eigendommen van anderen, in handen van onze gevolmagtigden te laten; maar onder welk voorwendsel zal het gouvernement van St. Thomas de aanhaling van die eigendommen (zoo het gerucht waar is) regtvaardigen, is het my onmogelyk te gissen.

Ik heb slechts hierby te voegen dat ik uitgesteld heb dit berigt uittegeven, gedurende den korten tyd, welke reeds verloopen is, sedert myne aankomst in dit land, in de verwachting dat myn kompagnon ook zoude aankomen en zich met my vereenigen in de bekendmaking van dit berigt. Maar het is hem nog niet gelukt in het land van vryheid en wetten aantekomen, schoon ik reden heb te gelooven, dat hy zich niet bevindt op het grondgebied van Denemarken.

JOHN W. SHAW.

Boston, 3den January 1829.

BEKENDMAKING.

INGEVOLGE autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur in Rade van Policie, wordt by deze ter kennis van het publiek gebragt, dat de invordering der belasting op het personeel en mobilair, over de laatste tien maanden van 1828, van de genen dewelke over armoede gedoleerd hebben en niet verder tot betaling zullen opgeroepen worden tot nadere bevelen van hoogerhand, als opgeschort moeten worden beschouwd.

Alle anderen welke over den aanslag der gemelde belasting mede hebben gedoleerd en welker namen zullen gesteld zyn op de lysten die ter gewone publieke plaatsen zullen worden aangeplakt, worden by deze opgeroepen om binnen den tyd van acht dagen, van heden afterekenen, ten Kantore van den Ontvanger by het AlgemeenBestuur de decisie op hunne doleantie te komen vernemen, hetgeen zy verschuldigd zyn te betalen en alzoo hunne rekeningen gekwiteerd, terug te nemen; zullende de rekeningen der genen dewelke in gebreken blyven aan deze oproeping te voldoen, na den voormelden tyd, ter geregtelyke invordering aan den daartoe bevoegden ambtenaar, behooren afgegeven te worden.

De Boekhouder Controlleur,
J. PH. BOSCH.

Den 19den Maart 1829.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 20sten Maart 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 15½ Onces voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op poene als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 6den Maart 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Maart zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 40 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 23 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OVERLEDEN.

Te Valencia, in Venezuela, op den 2den February ll. de Weledele Heer John Corser.

DIED.

In Valencia, (Venezuela) on the 2d February last, John Corser, Esq.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MAART.

16.	golet Carmelita, Marconier,	Porto Rico
	bark Maria Manuela, Fernandez,	Coro
17.	golet Amable Lucia, Diedenhoven,	Porto Rico
18.	—— Dos Hermanos, Thomas,	La Guayra
19.	—— Amicitia, Hoevertsz,	Porto Rico

UITGEKLAARD—MAART.

14.	bark Fanny, de Haseth,	
	brik Anna, Coleman,	
16.	—— Generaal Paez, Clarck,	
	golet Cock, Geerste,	
17.	—— Abeona, Dammers,	
	—— Esther La Reyna, Lampe,	
19.	—— Irene, Hanzen,	
19.	—— Del Carmen, Schotborgh,	

COLUMBIA.

Wy hebben eenige nieuwspapieren van Maracaybo ontvangen, loopende tot den 4den dezer, waaruit wy de belangrykste nieuws artikelen getrokken hebben. Wy zullen ons onthouden eenige aanmerking te maken over die tyding, in afwachting naar verdere berigten vóór dat wy onze gevoelens geven ten opzigte des staatkundigen toestand van dat land.

"*El Patriota del Zulia* van den 2den dezer behelst den volgenden brief van José Espinar, Secretaris van den Bevryder aan den Secretaris van Oorlog, gedagteekend te La Plata den 17den January.

"Naar luid van het berigt ontvangen door Z. E. den Bevryder van Kolonel C. E. Demarquet, weet men:

"Dat het leger van het Zuiden, 8000 man sterk, volkomen geekwipeerd en gedisciplineerd was, en wenschte gaarne slag te leveren aan het Peruaansche leger.

"Dat het Departement van Guayaquil vol geestdrift is en zich verklaard heeft ten gunste van het gouvernement van Columbia.

"Dat Generaal Flores in het begin van December in aantogt was, van Guayaquil naar Pastos met het Battaljon Pichincha en eenige Huzaren.

"Dat de provintien Buenaventura en Cauca zich verklaard hebben ten gunste van het gouvernement, verwerpende de voorstellen van Obando en Lopez; en dat zy de correspondentien van deze generaals met Generaal La Mar onderschept hebben, waarin dezelven hem de beloofde hulp verzochten

"Dat Lopez te Bordon was en Obando aan den oever van de Rivier Mayo, met hunne troepen."

De Gaceta Extraordinaria van den 4den dezer behelst het volgende artikel:

"Gisteren ontvingen wy over Carthagena officiele mededeelingen van Panama, waaruit wy vernemen dat de Republiek van Bolivia met derzelver waardige President Don Andres de Santa Cruz aan het hoofd, de kreet van Onafhankelykheid van hare verdrukkers de Peruanen geheven en den President Bevryder uitgeroepen heeft.— De President Santa Cruz en Generaal Riva Aguero, aan het hoofd van 3000 Bolivienen, waren op twee dagen afstand van Desaguadero. De volken van het Zuiden van Peru hebben den Bevryder van Amerika als hun' algemeenen Vader uitgeroepen. Deze tyding gevoegd by die der neerlag van de Peruaansche vloot in de haven van Guayaquil en het sneuvelen van Admiraal Guise, de opperbevelhebber van de vloot, doet by ons gissingen ontstaan, wat de uitkomst van den onregtmatigen aanval der Peruanen zal zyn, te meer zoo daar Generaal La Mar slechts 5000 man heeft.

GRIEKENLAND.

De *Moniteur* van den 29sten November behelst, in vier kolonnen, zeer wydloopige berigten van den Vlootvoogd de Rigny en den Generaal Maison, welke van Patras, den 1sten November, gedagteekend zyn, en de byzonderheden van de vermeestering van het kasteel van Morea, aan den ingang van den zeeboezem van Lepante, inhouden. Dat er ten opzigte van de overgave van genoemd kasteel zwarigheden gerezen waren, zoo dat de Generaal Maison in persoon zich met den Vlootvoogd derwaarts had moeten begeven, hebben wy reeds, naar aanleiding van byzondere brieven, medegedeeld.— Thans blykt uit de genoemde ambtsberigten dienaangaande het volgende:

By dezelfde overeenkomst, waarby Patras aan de Franschen overgegeven werd, was ook bepaald geworden, dat de Turken het kasteel van Morea zoude ontruimen; doch toen de daartoe vastgestelde dag verschenen was, weigerde de bezetting van hetzelve de bevelen van den Bevelhebber van Patras, Abdulah-Pacha, te gehoorzamen, die de bedoelde overeenkomst met den Generaal Majoor Schneider, Bevelhebber der Franschen aldaar, gesloten had. De muiters verklaarden, dat zy zich eerder onder de bouwvallen van het kasteel zouden laten begraven, dan hetzelve laaghartig overgeven. Alle middelen, welke de Generaal Schneider te werk stelde, om hen tot rede te brengen, waren vergeefsch, en zy begonnen zelfs de vyandelykheden, door op de Fransche officieren te vuren, die genaderd waren, om de plaats te verkennen. Genoemde Generaal deed nu terstond met de belegerings-werken een begin maken, en den Generaal Maison, die nog te Navarino was, van den staat van zaken verwittigen. Deze gelastte dadelyk een regement jagers en twee regementen voetvolk van de afdeeling van den Generaal Higonet, om over land naar Patras te trekken, en begaf zich zelf met den Vlootvoogd de Rigny en eenige schepen, die het 64ste regement, eene kompagnie myngravers, en al het geschut aan boord namen, ter zee derwaarts. Den 22sten kwam dezelve vóór het kasteel van Morea aan, en vond de belegeringswerken reeds zoo ver gevorderd, dat, op weinig afstands van de wallen, eene bresbattery konde opgeworpen worden. Den 30sten October werd het vuur van deze geopend, en deed eene zoo goede uitwerking, dat, binnen 4 uren, eene groote opening in den wal geschoten was, waarop de Turken onderhandelingen begonnen, die daarmede eindigden, dat zy zich op genade of ongenade overgaven, en de vlaggen der drie Mogendheden op de wallen van het kasteel geplant werden. De Opperbevelhebber roemt zeer het gedrag en den yver der manschappen, zoo wel van de landmagt als van de schepen, welke een gedeelte van hun geschut aan wal gebragt hadden en hetzelve om stryd met de land-artillerie bedienden. Ook zwaait dezelve allen lof toe aan de bevelhebbers en het volk van twee Engelsche fregatten, de Blonde en den Talbot, welke mede hun geschut aan wal gebragt en tusschen de Fransche batteryen opgezet hadden; terwyl eene Engelsche kanonneerboot het kasteel van de zeezyde hielp beschieten. Het verlies, aan dooden en gekwetsten by deze gelegenheid geleden, konde by het afzenden der berigten nog niet juist opgegeven worden, doch werd door den Generaal Maison op niet meer dan 25 man geschat.

Hebben onlangs sommige Engelsche en Fransche dagbladen te onregt en uit loutere vyandigheid tegen de zaak beweerd, dat in de Russische legerberigten een snorkende toon heerschte, men zal naauwelyks kunnen nalaten te glimlagchen over de omslagtige wyze, waarop thans in de Fransche dagbladen gewag gemaakt wordt van het innemen van een *Fort*, door eene naar evenredigheid zeer groote krygsmagt, en tegen een vyand, die niet veel schynt in te brengen gehad te hebben, en slechts de overgave weigerde, zoo lang er geen bres geschoten was.

Na dat nu dit laatste punt op Morea door de Franschen bezet was, bleven er, volgens eenen brief van den Vlootvoogd, nog ongeveer 2500 Turken van verschillende kunne en ouderdom in dat gewest over, die verzocht hadden naar Smyrna gebragt te worden. De Heer de Rigny had daartoe twaalf vrachtschepen toegestaan, en na derzelver vertrek zoude dus Morea geheel van Turken gezuiverd zyn.

Daags na het vermeesteren van het kasteel van Morea hebben de Heer Rigny en de Generaal Maison gezamenlyk eenen brief aan den Pacha van Lepante (tegenover Patras, aan de overzyde van den zeeboezem, gelegen) gezonden, waarby zy hem te kennen gaven, dat zy, maatregelen van geweld hebben moeten nemen, om het kasteel van Morea te doen ontruimen, echter geenzins voornemens waren, iets van dien aard te ondernemen tegen de kasteelen van Lepante en Romelie, als buiten Morea liggende,—dat zy ten bewyze voor de opregtheid dezer bedoeling, verklaren, dat zy de vaart op den zeeboezem van Lepante als vry voor alle oorlogschepen beschouwen, doch daarom niet zullen beletten, dat aan het kasteel van Romelie de gewone tollen van de koopvaardy schepen geheven worden;—dat zy genoemden zeeboezem als een onzydig water aanmerken, waarop geene vyandelykheden mogen gepleegd worden, noch van Turken tegen Grieken, noch omgekeerd, tot zoo lang er tusschen de Porte en de drie Mogendheden stellige bepalingen ten opzigte van Griekenland zullen gemaakt zyn.

COLOMBIA.

We have before us Maracaybo papers up to the 4th inst., from which we extract, what we consider of more importance.— We abstain from comenting on the news we publish, and shall wait for subsequent information, before we attempt to lay before the public our opinion, relative to the political aspect of that country.

El Patriota del Zulia of the 2d inst. has the following official letter from José Espinar, Secretary of the Liberator to the Secretary of War, dated in La Plata on the 17th January.

"By the information that H. E. the Liberator has received from Colonel C. E. Demarquet, it is known:

"That the army of the South, 8000 strong, is perfectly well equipped and disciplined and is anxious to give battle to the Peruvian army.

"That the department of Guayaquil is full of enthusiasm and of a decided opinion in favour of the government of Colombia.

"That General Flores was marching from Guayaquil to Pastos in the beginning of December, bringing along with him the battalion of Pichincha and some Hussars.

"That the provinces of Buenaventura and Cauca have decided in favour of the Government, rejecting all the propositions made by Obando and Lopez, and intercepting their correspondence with General La Mar, from whom they demanded the secours that he had promised them.

"That Lopez was at Bordon and Obando on the banks of the river Mayo with their forces."

The Gaceta Estraordinaria of the 4th of March contains the following paragraph:

"We received yesterday, via Carthagena, official communications from Panama, by which we learn that the Republic of Bolivia, with its worthy President, Don Andres de Santa Cruz, have raised the cry of Independence from their oppressors the Peruvians and have proclaimed the Liberator President. The President Santa Cruz and General Riva Aguero, at the head of 3000 Bolivians, were at two days march from the Desaguadero. All the South of Peru have proclaimed the Liberator of America as their common Father. These news, added to the one of the defeat of the Peruvian fleet in the port of Guayaquil and the death of Admiral Guise, who commanded it, ought to make us conjecture, what will be the result of the unjust attack of the Peruvians, more so when General La Mar has only 5000 men."

FROM ENGLISH PAPERS.

LONDON, DEC. 29.

Constantinople, Nov. 25.—On the 18th and 19th inst., 27 merchantmen, laden with corn, arrived at Constantinople; 16 were from Alexandria, the remainder from Macedonia and Syria. Soon after their arrival in the Dardanelles, Admiral Ricord, with a ship of the line and four fregates, appeared at the entrance to enforce the blockade. The ships from Alexandria were pursued on their voyage by Greek cruisers, but vigorously defended themselves. As the Russian blockade will obstruct, if not wholly prevent the arrival of provisions for the capital, the Porte, in order to get rid of useless consumers, issued an order on the 23d inst., by which all unmarried Greeks and Armenians, not natives of Constantinople, are to leave the capital in a fortnight and return to their own homes.

Parys, Dec. 26.—Letters from Corfu, dated Dec. 10, announce that the ambassadors were still at Poros on the 4th of Dec.: it was supposed they would soon leave that place for Malta, but they had not yet received the permission which they had asked of their governments to leave Poros.

DECEMBER 31.

The German mail brings us dates from Constantinople to the 25th ult. The badness of the season had suspended all hostilities; and so much snow had fallen that the couriers from Schoumla, who make the journey in three days, were occupied from ten to twelve in performing it. The greatest activity, however, continued to prevail, and every exertion was making to open the campaign with an effective force. In spite of the boasted blockade, 200,000 kilots of corn had arrived in the capital, which was sufficient for two month's consumption.

Frankfort, Dec. 23.—The Austrian Observer of the 15th contains news from Constantinople of Nov. 25, which agrees in almost every particular with the accounts previously received by other channels.—On the 14th the Sultan lost his second son, who was only a year and nine months old. Sultan Mahmoud has now only one son remaining, Prince AbdulMedschid, born 20th April, 1823, and several daughters. When the blockade of the Dardanelles was first announced, the Greek government issued numerous letters of marque and Greek privateers have lately captured many ships of different nations laden with corn; among them are four Austrian vessels, which ventured to sail in the Archipelago without convoys. They have been carried before the prize court of Egina.

JANUARY 2.

The latest accounts from Poros and Syra return to the subject of the massacre of Christian inhabitants in the cities of Crete. No Christians are now left in these cities: all have perished by the sword, and all their brethren in the island are devoted to the same fate.

The admirals of the allied powers seem to be fully aware of this state of things, but they are bound by their instructions. But the cruelties committed in Candia have roused them from their inaction. Since the official communications respecting these events, the Greek government has exerted itself to send more troops to Crete, and has ordered and carried into effect the more strict blockade of the fortresses on the land side, and it is also said that it has received from the admirals a promise that, in consequence of these events, they should be blockaded by sea with the same strictness. Our letter say that the blockade is strictly enforced.

JANUARY 5.

Lisbon.—The bulletins of his Majesty's health, from the 11th to the 19th December, announce, in the same terms as before, that no change has taken place.

"*Dec. 19. One o'clock, p.m.*—Having examined to-day his Majesty's fractured limb, we have the satisfaction to say that the bone was united, and the limb without any deformity. His Majesty will continue to keep his bed for some days, in order that he may get up with perfect security.

"Palace of Queluz, Dec. 19. 1828."

(Signed by the four medical attendants.)

Indigent Population of France.—Out of a population of thirty-two millions, as many as five millions are in a state of positive indigence, either professed, or incipient beggars! The country is plundered by 130,000 individual depredators; and of these, from 15 to 20,000 are apprehended and punished. The expense of providing for the public safety, costs the state an annual sum of 160,000*l.*; and the value of property stolen or damaged, cannot fall short of 80,000*l.* a year. There are more than 150,000 persons under confinement in prison, or vegetating in hospitals, &c.; and above 60,000 children of mendicant or indigent parents cast forth daily upon the world without any asylum beyond tap-rooms, forests, and dens of smugglers. In short, France contains more than 3,000,000 human beings who do not know from one month to another whether they are to live or starve. To complete this harrowing picture, it is lamentable to see the back ground filled up by 11,464 criminals annually discharged from the galleys, and 7,896 prisoners released from confinement.—*M. Laforest.*

M. de Sarisi, engineer of the royal navy at Toulon, who superintended the construction of the frigates built at Marseille, for the Pacha of Egypt, has been appointed by the pacha chief engineer of his dockyard at Alexandria for five years, at a salary of 60,000 francs (2,400*l.*) per annum.

Russian Navy.—The quantity of shipping furnished by the stoks of the Admirality at St. Petersburg exceeds that supplied by any other naval arsenal in the empire. It is stated as follows:—From 1712 to 1725, 40 vessels; from 1725 to 1745, 26; from 1745 to 1763, 40; from 1763 to 1793, 92; from 1793 to 1801, 10; from 1801 to 1825, 44. The number of vessels of 100 and of 50 guns launched previously to 1801, was 72, without 6,084 sail of all sizes. The largest ship produced on those stoks was the *Blagodate* of 130 guns, begun the 20th of February, 1799, and launched the 2d of August 1800. The material used in the construction of all the vessels is oak of Caucasus.—*Bullena Universel.*

The letters received on Monday morning from Amsterdam, mention that a second portion of the loan for the Russian government, negotiated by the house of Hope and Co., of that city, has been brought forward; its amount is 6,000,000 of guilders, and the stock is offered at 88, which is one per cent. lower than the first portion; from which it is inferred that this is a commission loan, and not, as was at first supposed, a loan contracted for by the parties. The whole sum is stipulated to be paid up by February next.

FRENCH PAPERS.

(From the *Moniteur*, dated Jan. 3.)

Parys, Jan. 2.—Two expresses have just brought fresh despatches from General Maison, dated the 6th, 8th, and 10th of Dec.

The health of the division continues to improve, especially with respect to the number of men received into the hospitals. A complete list shows, in the most accurate manner the losses which the division had sustained since its departure from France: these losses amounted up to the 1st of Dec. to 881 men, including 22 officer.

The same despatches announce that several chiefs of Western Greece, supported by the troops of General Church, and a part of those of Prince Ypsilanti, have taken arms, and have attacked the Ottoman troops in the positions which they occupy. Redschid Pacha has advanced towards Arta with 4,000 men; but a courier has brought him orders to repair to Constantinople, and he immediately set out for that capital, advising the Turks in those provinces to unite their efforts to repel the attacks made against them.

JANUARY 7.

(From the *Neuremburg Courier of War and Peace.*)

Frontiers of Moldavia, Dec. 8.—A few days ago the cold at Bucharest was 19° Reaumur (42¾° Fahrenheit below freezing, or 10¾° Fahrenheit below zero.) The contagious diseases there also assume a very malignent character, the number of sick and dying in the hospitals is increasing, and there are from 40 to 50 deaths daily in the hospitals within the town. It has, therefore, been found necessary to have a new military lazaretto in a monastery near the town, and all the carpenters of the town are put in requisition to fit it up with all expedition. Small parties of Turks venture from time to time to the left bank of the Danube, plunder, burn some lonely houses, and then hasten back over the river. Thirteen of them were lately taken prisoners, and brought to the Russian head-quarters. It is said there are now 500 Russian officers in Bucharest, who received orders a few days ago to repair to their regiments in the country. These regiments of the troops stationed in the town and neighbourhood have received orders to set out immediately for Varna, as Omer Vrione seems to be disposed to attempt to recover that place. It is also affirmed that the Turks have passed the Danube at Silistria, and burnt three villages. According to letters from Fockschany, a great deal of snow fell last week, and many persons perished.

(From the *Gazette de France*, Jan. 5.)

Odessa, Dec. 13.—On the 5th of December the Standard, Captain Kanatzasoff, arrived in the port of Sebastopol, coming from Varna. At the time of its departure every thing was in the best condition, as well as on the whole line of our cantonments: an attempt of the enemy upon Paravadi had been vigorously repulsed.

Some of our men-of-war continue to cruise on the Turkish coast, from Varna to the Bosphorus.

Paris, Jan. 4.—It is announced that on the 24th of September last, the King of Spain authorized the Minister of Foreign Affairs to sign a treaty by which France is inscribed for 80,000,000 of francs in the great book of the public debt in three per cent. stock. The Spanish government will pay 4,000,000 annually, of which 2,400,000 francs for the interest, and 1,600,000 francs for the redemption of this stock.

(From the *Messager des Chambres*, of Jan. 5.)

Paris, Jan. 5.—A letter from Odessa seems unfortunately to put beyond doubt the loss of the Russian ship the Maria, which had on board 200 sick and wounded, and the 12 cannon intended for Warsaw, and other military trophies taken at Varna. It was one of the largest transports in the Russian navy. Being driven by a storm into the gulf of Burgas, it foundered on a very dark night close to another Russian ship that was at anchor there, to which all the officers of the Maria made the usual signals of distress as soon as they perceived that they were near it; but while the latter were taking measures to afford assistance, the Maria went to the bottom.

JANUARY 9.

We learn by our advices from Plymouth on Thursday, of Tuesday's date, that the Delphine, Susan, Minerva, and Lyra, sailed from thence on that day, bound for the Azores and Rio de Janeiro, with Portuguese emigrants on board. These consisted of the troops of the line, and the remainder are to follow.

We learn by intelligence from the frontiers of Servia, dated the 20th ult., that there is a partial cessation of hostilities between the Turks and Russians. Great preparations are making on both sides for a new campaign, and it is expected that Russia will open it with a much larger force than she brought into the field last year.—No concession is expected on the part of the Turks.

By the Hamburgh Mails arrived yesterday, accounts have come to hand from the Russian capital of two days later date than those previously received. They also state that the preparations for commencing the next campaign with Turkey were to be on a most extensive scale, and that the Emperor Nicholas would listen to no terms for a compromise of the existing differences with the Porte. Recent accounts obtained by express from Varna, stated that the Ottoman Porte was determined not to accept of peace, except on the basis of a total evacuation of Turkey by Russia would, during the winter, direct his arms against the Asiatic possessions of the Ottoman Porte; and indeed it was said about St. Petersburg, that orders have been forwarded for the march of a considerable Russian force to the southward. At St. Petersburgh money was scarce, and it was fully believed that the Emperor would be compelled to have further advances, in addition to the supply he was to obtain through the house of Hope & Co. at Amsterdam. The weather was variable, and trade by contract for the spring rather dull.

(From the *Gazette de France*, dated Jan. 7.)

Navarino, Dec. 13.—Private letter.—Our hospitals are not so full, and our soldiers now come out cured. The distribution of our little army in the four fortresses of Modon, Coron, Navarino, and Patras, has also contributed to improve the health of the soldiers. We are far from having found in them all the resources which in Europe the name of town seems to promise. We were obliged first of all to make some ruined houses more habitable, but however bad these habitations may be, we have found them very agreeable abodes, in comparison with the beach, where we were obliged to bivouac too long. This employment has given our soldiers an opportunity to display their address; and, to form a just idea of it, you should see how, with a few hour's labour in taking advantage of a ruined wall and some bits of wood, our Frenchmen contrive to convert into a tolerable habitation the abode of a Greek ravaged by an Albanian.